

9,9 Mill. Kr. Man er jo gaaet bort fra at afholde Efteraarsøvelser, der medførte en Udgift af ca. 1,8 Mill. Kr., man er gaaet til en Indskrænkning af Fodfolksstyrken, som beløber sig til 1,9 Mill. Kr. Besparelserne i Henhold til Anmærkningerne paa Finansloven drejer sig om 1,2 Millioner, hvad Beklædningen angaar, og 1,9, hvad Materiellet angaar. Fremdeles har der været den saakaldte Flugt fra Hæren, der er resulteret i stor Ledighed i Rammerne og altsaa en mindre Udbetaling af Lønninger. Det repræsenterer en Besparelse af 1,1 Million. Prisnedgangen har endelig sat sig Spor i, at Kostforplejningen, som den tidligere Forsvarsminister meddelte, var sat ned fra 1 Kr. til 86 Ø. pr. Dag, hvilket betød en Besparelse af 2 Millioner. Det hjælper derfor ikke, naar den højtærede Minister siger, at i Henhold til Forsvarsloven af 1909 var Udgiften saa og saa stor. Den var nemlig ikke saa stor. Der var sparet de nævnte Beløb, og man maa regne med Forholdene, som de ligger i Øjeblikket. Man maa trække de 9,9 Millioner, som jeg har nævnt, fra det Tal, som er opgjort og tilstillet os af de militære Ministerier. I Stedet for 42,5 Millioner viser Tallet sig da at være 32,5. Lægges dertil de 17½ Million, bliver det 49,7 Millioner. Det er det, de militære Udgifter beløber sig til i Øjeblikket, og det nytter ikke, at den højtærede Minister fortæller, at det er 65 Millioner, og at der altsaa foretages en Nedskæring. Nej, det drejer sig om 49,7 Millioner, og overfor dem staaer det Beløb, som fremkommer i Henhold til de nuværende Forsvarslove, og som ganske sikkert vil udgøre omkring ved 53 Millioner. Det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) raillerede over, at jeg havde sagt, at det var ganske ejendommeligt, at man vilde bevilge et saadant Beløb, naar man befandt sig paa Overvejelsernes Stadium. Det ærede Medlem sagde, at Lovforslaget passede til Hærloven som Haand i Handske. Jeg skal da sige til det ærede Medlem, at jeg tror, at Handsken er blevet for stor.

Forsvarsministeren (Brorsen): Naar man skal sammenligne Ordningen af 1922 med nogen anden Ordning, maa det selvfølgelig være med Ordningen af 1909 fuldt gennemført. Og der viser det sig, som det ofte er paapeget, og som man ikke kan rokke ved, at den vil koste 64—65 Millioner, medens Ordningen af 1922 kun vil koste ca. 47. Jeg ved ganske vist, at det er aldeles umuligt at overbevise det ærede Medlem ligesom det ærede Medlem Hr. P. Munch i Folketinget, inden Statsregnska-

bets Tal foreligger; jeg vil derfor afvente det Tidspunkt, saa kan vi maaske tales nærmere ved. Det ærede Medlem var saa venlig at sige, at for saa vidt jeg ikke kendte disse Tal, var han villig til at stille dem til min Disposition. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg har nogle nye, meget nyere Tal end det ærede Medlems, der jo stammer fra Forsvarskommissionen, og som derfor er opgjort for en hel Del Aar siden. Jeg har været meget interesseret i at faa at vide, hvad den lemlæstede Ordning af 1909, kan man vel nok sige, kostede. Jeg mener, det er forkert at sammenligne med denne lemlæstede Ordning, men selv om man sammenligner med den, vil det alligevel vise sig, at Ordningen af 1922 bliver betydelig billigere. Efter Oplysninger, som jeg har indhentet for faa Dage siden, ser det nemlig i Øjeblikket ud til, at der, naar Statsregnskabet for Finansaaret 1922—23 kommer til at foreligge, vil være en Udgift paa de militære Budgetter paa 56—57 Millioner. Det er altsaa ikke de 49,7 Millioner, som det ærede Medlem taler om. Nu kan vi jo se, hvem der faar Ret, mine Tal er i alt Fald meget nyere end det ærede Medlems. Det er let nok at staa og jonglere med Tallene, og der er jo ingen, der i Øjeblikket med Sikkerhed kan sige, hvad der til syvende og sidst er det rigtige, men tre Ting er der i alt Fald, som det ærede Medlem kommer til at lade staa. Naar man paapeger de tre Ting, som jeg om et Øjeblik skal sige et Par Ord om, er jeg sikker paa, at hver eneste menig Vælger er klar over, hvad Ordningen af 1922 betyder, sammenlignet med den Ordning, vi forlader. Det, der sker ved den nye Ordning, er, at vi faar ca. 900 Liniebefalingsmænd mindre. Tror det ærede Medlem, at den almindelige Vælger ikke kan forstaa, at det er en Reduktion, der forslaar noget, naar man gaar over til i stor Udstrækning at have Reservebefalingsmænd, der kun koster nogle faa Hundrede Kroner, hvor man før havde Liniebefalingsmænd, der koster flere Tusinder? For det andet skal der efter den nye Hærorde indkaldes 7 700 Mand plus 1 500 Mand Landstorm, hvilke sidste kun indkaldes i to Maaneder. Lad os derfor sige ca. 9 000 Mand mod 11 500 Mand efter Ordningen af 1909. Saa forstaaer man ogsaa, at det er en ret betydelig Reduktion, der har fundet Sted. Og endelig har jeg for det tredje ladet foretage en Beregning over, hvor mange Manddage der var efter Ordningen af 1909